

Vergaderjaar 2000–2001

**27 501**

## **Interdepartementaal Beleidsonderzoek: Ziektekostenregeling Politie**

**Nr. 1**

### **BRIEF VAN DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN KONINKRIJKSRELATIES**

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 17 november 2000

#### **Inleiding**

Hierbij informeer ik u over het kabinetsstandpunt inzake het Interdepartementale Beleidsonderzoek ziektekostenregeling politie. Eind 1999 is in het kader van de Interdepartementale Beleidsonderzoeken (IBO) een onderzoek gestart naar de mogelijkheden om de ziektekostenregeling voor de politie meer marktconform te laten zijn. Dit onderzoek hangt samen met het in het Regeerakkoord opgenomen streven van het Kabinet naar meer marktconformiteit op het gebied van ziektekosten- tegemoetkomingen voor overheidspersoneel. Dit streven naar meer marktconformiteit is vertaald in een taakstelling op de arbeidsvoorwaarden bij de rijkssectoren. De taakstelling noopt tot aanpassing van de ziektekostenregelingen. Voor aanpassing van de ziektekostenregelingen bij de overheid zijn, gezien het overeenstemmingsvereiste, gezamenlijke afspraken tussen werkgever en werknemers noodzakelijk. In de sectoren Rijk, Rechterlijke Macht, Defensie en Onderwijs hebben werkgever en vakbonden reeds overeenstemming bereikt over versoeringen van de ziektekostenregelingen. Op hoofdlijnen behelzen deze versoeringen het tot 50% terugbrengen van de werkgeversvergoeding van de ziektekosten aan de actieve ambtenaren en voor post-actieve ambtenaren een beperking van de voor vergoeding in aanmerking komende ziektekosten tot de premie van de standaardpakketpolis.

In de sector Politie zijn in het kader van de taakstelling in het Regeerakkoord nog geen afspraken gemaakt over aanpassing van de ziektekostenregeling. Wel is in de huidige CAO (1999–2000) afgesproken dat partijen tijdens de looptijd van de huidige CAO over de ziektekostenregeling zullen spreken. Om aanknopingspunten te bieden voor versoering van de ziektekostenregeling Politie en invulling te geven aan het Regeerakkoord, is door middel van een IBO een grondige inventarisatie verricht naar de aard en inhoud van de regeling en is bezien in hoeverre de ziektekostenregeling Politie zich qua aanspraken, doelgroepen, premiestelling en

keuzevrijheid verhoudt tot hetgeen gangbaar is in de marktsector en bij de overheid.

## **Analyse**

In het rapport<sup>1</sup> zijn varianten geformuleerd voor het aanpassen van de huidige regeling en is geabstraheerd van een eventueel nieuw algeheel ziektekostenstelsel. Beëindiging van de regeling Geneeskundige Verzorging Politie (GVP) en invoering van een geheel nieuwe regeling zijn daarom in het onderzoek buiten beschouwing gelaten. Invoering van de situatie van Interimsectoren (inclusief de bij Politie reeds in 1998 afgeschafte ZVO-regeling) is gezien het oogpunt van marktconformiteit niet in ogenschouw genomen.

In het rapport is een beschrijving gegeven van de GVP-regeling, alsmede van de ziektekostenregelingen in de overige overheidssectoren en de marktsector. Vervolgens is een vergelijking getrokken met de regelingen in de marktsector en de overige overheidssectoren. Op basis hiervan is een aantal varianten voor versoering van de regeling uitgewerkt.

Net als de IZA (Instituut Zorgverzekering Ambtenaren) en IZR (Interprovinciale Ziektekostenregeling) voor het gemeente- en provinciepersoneel, is de GVP-regeling een publiekrechtelijke ziektekostenregeling. Belangrijk kenmerk van een publiekrechtelijke ziektekostenregeling is dat het om een «gesloten systeem» gaat: deelname aan de regeling is verplicht voor de ambtenaren van Politie en de regeling blijft toegankelijk voor de gepensioneerde voormalige werknemers. De werkgever blijft, anders dan in de marktsector, meebetalen aan de ziektekosten van de gepensioneerde voormalige werknemers. Deze gesloten verzekeringsvorm kenmerkt zich door solidariteit met de hoge risico's binnen de regeling (sector Politie), doordat de in dienst zijnde politieambtenaren meebetalen aan de kosten voor de ouderen. Daardoor stromen deze hoge risico's (ouderen) afkomstig uit de publiekrechtelijke regelingen niet of nauwelijks in in particuliere verzekeringen of het ziekenfonds. De GVP-regeling wordt naast het publiekrechtelijke karakter gekenmerkt door de afwezigheid van keuzevrijheid (werknemers zijn verplicht verzekerd voor een vastgesteld aansprakenpakket), het systeem van eigen bijdragen en de hoge mate van solidariteit naar inkomen en gezinssamenstelling.

Ten behoeve van het ontwikkelen van versoeringsvarianten en het geven van een oordeel daarover is in het rapport gekozen voor een consistent vergelijkingskader in de marktsector. Voor de actieve politieambtenaar is hierbij de Ziekenfondswet (Zfw) het referentiekader en voor de gepensioneerden de Wet op de toegang tot de ziektekostenverzekeringen 1998 (WTZ). De GVP-regeling komt qua systematiek reeds veel overeen met de Zfw. Wel is de GVP-regeling op diverse punten ruimer dan de Zfw en levert een gelijkschakeling van de GVP-regeling aan de Zfw diverse versoeringen en derhalve besparingen op. Voor 65-plussers is de vergelijking met de Wtz meer geschikt dan vergelijking met de Ziekenfondswet. Het overgrote deel van de post-actieve GVP-ers zou namelijk niet in aanmerking komen voor de Ziekenfondswet, omdat het gemiddelde inkomen van deze groep boven de betreffende Zfw-inkomensgrens ligt.

## **Aanbevelingen IBO**

Uitgaande van de vergelijking met de Zfw en de Wtz heeft de werkgroep diverse mogelijkheden tot kostenreductie beoordeeld, waarbij per maatregel is aangegeven of deze vanuit de hiervoor genoemde invalshoek opportuun is. De volgende versoeringsvarianten worden opportuun geacht.

---

<sup>1</sup> Ter inzage gelegd bij de afdeling Parlementaire Documentatie.

- Afschaffing van de werkgeverstegemoetkoming aan 65-plussers en invoering van een individuele, nominale premie voor zowel de AOW-gerechtigde deelnemer als de eventuele partner. Hiervoor dient de premiesystematiek dusdanig te worden gewijzigd dat de extra nominale premies niet in mindering worden gebracht op de procentuele werknemerspremie, maar volledig terugvloeien naar de werkgever. Indien, zoals het geval is in de overige overheidssectoren, een vangnetregeling wordt ingebouwd, zal de besparing lager uitvallen.
- Gelijkschakeling van het GVP-aansprakenpakket aan het Zfw-pakket door enerzijds inperking van het aantal verstrekkingen en anderzijds het optrekken van een aantal maximum vergoedingen naar volledige vergoeding. Door verzekerden de mogelijkheid te bieden het beperkte verplichte pakket uit te breiden door middel van aanvullende verzekeringen, kan de keuzevrijheid van verzekerden worden vergroot.
- Uitsluiting van studenten voor meeverzekering. Door studenten in de GVP-regeling, evenals in de Zfw is opgenomen, uit te sluiten van meeverzekering ontstaat voor hen de wettelijke mogelijkheid een standaardverzekering op basis van de Wtz af te sluiten
- Opheffing aanvullende rechten van elders verzekerde gezinsleden.

### **Kabinetsstandpunt**

Met de in het rapport aanbevolen versoberingsvarianten wordt een bijdrage geleverd aan het streven van het kabinet om de ziektekostenregelingen van de politie meer marktconform te laten zijn. Het kabinet onderschrijft de aanbevelingen en zal deze tezamen met het rapport inbrengen in het overleg met de politievakorganisaties.

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,  
K. G. de Vries